

Vršovice 16.12.2012

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, vítám vás na bohoslužbách na 3. adventní neděli, při kterých se smíme těšit na křest Mařenky Touškové.

Píseň: 273 sl.1

Introit: Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnejte na pustině silnici pro našeho Boha! Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády.

Píseň: 278 Velebme vždy s veselím

Modlitba: Anička

Čtení: 1K 12,31b-13,13

Píseň: S281 Přijď, přijď, přijď

Představení křtěné: Milý sbore lidu Páně ve Vršovcích, manželé Touškovi požádali o křest pro svou dceru Marii v našem sboru. Staršovstvo sboru se rozhodlo jejich žádosti vyhovět. Kmotrami jsou Anna Šourková a Gabriela Hájková. Předstupte, prosím, před shromážděný sbor k přijetí křtu.

Poslyšme slova ustanovení křtu svatého: „A přistoupiť Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,18n)

Slovo o křtu: Křest je viditelné znamení základní události, ke které se vztahuje naše víra jako lidu Kristova. Znamení ukřižování a vzkříšení k novému životu Ježíše z Nazareta, našeho Pána. Jak vyznává apoštol Pavel: “Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.” Tak se nám stává přijetí Ježíše jako našeho zachránce, Spasitele, základem naší naděje nového, skutečného života. Vodou při křtu si tuto skutečnost připomínáme. Dnes chceme vyznat, že v Ježíši Kristu tato naděje platí i pro Mařenku Touškovou. I ona je povolána k životu ve víře, lásce a naději. O tom nás její křest ujišťuje. Mnoho bude záležet na rodině, na kmotrách, na sboru, zda se Mařence tato skutečnost stane základní pravdou života.

Křestní vyznání: Milá Marto, milá Anno, milá Gabrielo, nyní vyznejte spolu s tímto shromážděním víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, víru v základní naději, kterou spolu všichni máme a ve kterou bude dnes pokřtěna Mařenka. Učiňme to slovy Apoštolského vyznání víry, které spojuje křesťany všech dob a církví:

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Otázka Martě, Anně a Gabriele: Vyznali jste spolu s námi křesťanskou víru. Ptám se vás, zda si na jejím základě přejete, aby vaše dítě bylo pokřtěno v Krista. Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Zároveň se vás ptám, chcete-li se snažit podávat Mařence svědectví, že Ježíš Kristus je Pánem nad životem i smrtí? Chcete-li, odpovězte: Ano, chceme s pomocí Boží.

Otázka Mikulášovi: Milý Mikuláši, chceš být Martě oporou v jejím snaze předávat Mařence toto svědectví? Chceš-li, odpověz: Ano, chci.

Otázka presbyterům: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce Mařence i celé jeho rodině? Chcete-li, odpovězte: Ano, chceme s pomocí Boží.

Modlitba: Pane Bože, milostivý Otče, Ty před námi právě dnes otevíráš svojí nepochopitelnou milost. Přijímáš Mařenku, vedeš k vděčnému vyznání nás. V tuto chvíli Tě chceme prosit, abys Mařenku opatroval a abys posiloval ji i nás svým Duchem svatým, abychom jako Tvůj lid byli svědectvím o naději života v Tvém království. Amen.

Křestní akt: Marie, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěné: Boží požehnání spočin na tobě a zůstaň s tebou navždy.
Amen.

Modlitba po křtu: Pane Bože, děkujeme za Mařenku. Děkujeme za její rodiče a kmotra a moc Tě prosíme, abys je provázel svým požehnáním.

Prosíme také za tento sbor, za částku Tvého lidu. Prosíme, abys nám pomáhal být svědectvím o Tvé lásce nejen pro Mařenku a její rodinu, ale také dětem tohoto sboru, jeden druhému a lidem kolem nás. Amen.

Píseň: 681 Buď Bohu sláva

Text: Jr 1,11-12

Vím, že jsme tento obrázek už před sebou měli. Pohled na mandloňový květ. Na jeho průsvitné, jemné okvětní lístky. Ale dnes bych ho chtěl dát Mařence jako dárek ke křtu. Stačí se na Mařenku podívat a tu křehkost cítíme. Zároveň cítíme, jak moc bychom ji chtěli do života vyzbrojit, posilnit, ukázat ji, kudy chodit má a kudy nemá. Dát jí pravidla, která by ji chránila. A do toho tento obrázek krásy, ale zároveň křehkosti. Druhým textem, který jsem pro Mařenku vybral, je chvála lásky apoštola Pavla z jeho prvního listu do Korintu. Když se podíváme na začátek tohoto textu, najdeme tam slova: „Ukáži vám ještě mnohem vzácnější cestu.“ A tomu předchází dvě kapitoly povídání o tom, jak by spolu lidé měli vycházet. Aby spolu žili v míru a porozumění. Informace o tom, že jsme každý jiný, že má každý své obdarování a nemusí závidět a nasazovat na toho druhého. Protože to, co máme, dostáváme každý jako dar od Hospodina. Velice dobré a důležité informace, protože Mařenka se stejně jako my bude muset učit orientovat ve vztazích s druhými lidmi. Bez tohoto umění by byla osamělá a nešťastná. Určitě bychom našli v Písmu mnoho instrukcí, jak si v tomto světě počínat, aby náš život byl plný, smysluplný, abychom se neztratili. Kniha Přísloví je takových rad plná. Ale kdybychom je pročítali, velice snadno bychom mohli podlehnout dojmu, že to, co bychom měli předat Mařence především, je kázeň. Kázeň vše vyřeší. To ovšem má jedno velké riziko – kdo toto nedokáže naplnit, vypadává z té správné škatulky života.

Proto apoštol Pavel tímto směrem nepokračuje. Místo toho vyzpívává chválu

lásky, která vrcholí veršem: „A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska (1Co 13:13 CEP)“ (1Co 13:13 BKR). Pavel nefiguruje se svou chválou lásky osamoceně. Stojí tu v tradici svědectví první církve, v tradici svědectví o Ježíši z Nazareta, který je Mesiášem, Kristem. A je zřetelné, že velice dobře vystihl to, co tento Ježíš přinesl. Odpuštění, ochotu pomoci, ochotu naslouchat, respektovat. Ochotu překonávat hradby, které si kolem sebe lidé nastavěli, otevřenost. To všechno je zahrnuto ve chvále lásky. Té biblické lásky. A my si uvědomujeme, že je to krásné. Právě v adventu, právě o vánocích jako bychom chtěli snít tento sen, že to skutečně jde takto žít, že je možné se v tomto světě pokoušet setkávat jeden s druhým, pokoušet se nebýt skeptičtí už předem, vstupovat do vztahů se zdviženým hledím, podstupovat to riziko, že budeme zraněni. Ale je možné vsadit svůj život na sen? Je možné na tento sen vsadit život našich dětí, Mařenky?

A tady, do těchto obav a starostí zaznívá slovo k proroku Jeremjášovi. I on kolem sebe viděl svět, který byl tvrdý, který neměl optimistický výhled, kde se smysl obyčejného lidského života ztrácel. A také nevěděl co s tím. A najednou se ozývá Hospodin a povolává ho do služby právě v tomto světě. Reakce Jeremjášova je pověstná: „Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.“ Právě v tomto rozhovoru zaznívá ten dnešní text. „Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odpověděl jsem: "Vidím mandloňový prut." Hospodin mi řekl: "Viděl jsi dobře. Bdím nad svým slovem, aby se uskutečnilo."“ (Jer 1:11-12 CEP) Mandloň je strom velice zvláštní. Když v Izraeli vykvete, tak vydrží i když přijde nenadálé ochlazení a dokonce i mrazy. Ten křehký květ, který máme před sebou. Přes svoji křehkost vydrží.

Pavlova chvála lásky stojí právě na této jistotě, kterou dostává Jeremjáš. Vstupuje do každého pokusu o lidský vztah, vstupuje do sociálních projektů, do všech humanistických projektů, které se kolem nás objevují. Do každé práce všech oborů, která se snaží být pomocí. Vstupuje do rodin, do snahy naučit děti žít. Nevstupuje do nich s vyznáním, že toto všechno stojí na lidské dokonalosti, na sebekázni, na intelektu. Ale s ujištěním, že to Hospodin přichází v Ježíši z Nazareta jako živém Slovu. Ve Slovu, které nic nepřemůže. V něm nabízí svou lásku, na kterou smíme a máme odpovídat.

To je svědectví adventu a vánočních svátků. My smíme přijímat.

Smíme přijímat lásku, abychom ji mohli dávat. Mařenka dnes dostala dar

znamení, že tato láska je tu i pro ni. Že Pán Bůh přichází a bude přicházet i pro ni. Tato přítomnost je a bude křehká, ale zároveň vydrží i ty nejkřehčí mrazy. Tak jako kvítek mandloně. Spolu s Mařenkou smíme toto připomenutí Božího daru uprostřed adventu přijmout i my. I před námi se otevírá život naplněný Boží láskou, život, který stojí za to žít.

Amen.

Píseň: S28 Celé věky čekaly (284 Radujte se bratři)

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 292 Tak Bůh tento svět miloval